

- Turbam eminencium vi litterature,
 Nundum tamen nimium gaudebat secure.
- 15 Hanc ego continuo censui meatu
 Esse illam stabilem, novo tamen fatu,
 Quia numquam permanet in eodem statu,
 Cuius mundus trepidat et calescit flatu,
 Ei ergo protinus utor hoc affatu:
- 16 O res perversissima, femina fatalis,
 O peiorum pessima, furor infernalis,
 Que tam cito destruis filios quos alis,
 Que me tot multis modis nunc affligis malis,
 Quem nundum¹ blandissimis protegebas alis.
- 17 O Fortuna, quislibet debet de te queri:
 Iam mereris femina proditrix censi,
 Que nunc habes odio quem amabas heri.
 Vix deum vel hominem me sinis vereri,
 Que soles nocentibus innocens haberi.
- 18 O prava, quo merito me a dulciori
 Separas Parisius, a sollempniori
 Thalamo prudencie, nec non meliori?
 Cum mallet Parisius sine mora mori,
 Quam hic esse, spacio vivens longiori.
- 19 O dulcis Parisius, decor omnis ville,
 Civitates superans omnes modis mille,
 Michi crudelissimus ianitor est ille,
 Qui me te non patitur ingredi tranquille²
 Et vagos evadere fluctus huius Scille.
- 20 Super omnes obtines urbes principatum,
 Fecundans iocalibus stallos civitatum,
 Que reddentes debitum tibi famulatum,
 Per terram et Sequane remittunt meatum,
 Quicquid eis contulit aer, aqua, pratum.
- 21 O dulcis Parisius, in qua quondam risi
 Tam diu prosperius, a qua me divisi
 Affectato sidere casus improvisi.
 Nescio quid faciam, moriar, te nisi
 Adhuc saltem videam, sancte Dyonisi!
- 22 O dulcis Parisius, parens sine pare,
 Solita scholaribus bona tot parare:
 Urbs nulla se audeat tibi comparare.
 O Fortuna frenesis, cur a dicta³ lare
 Me invitum niteris ita separare?
- 23 Dum hec et similia multa peroravi,
 Non respondit aliquid, unde corde gravi
 Me volebam cedere, nec curabam qua vi,

1) Sic! viell. 'nuper'.

2) 'transquille' Hs.

3) Sic!